

sette andre Momenter til Side for disse lokale Hensyn. Thinget kan derimod ikke gaa frem paa den Maade; Thinget maa altid se paa det Fælleds, selv om enkelte Medlemmer stundom kunne nøies med at se paa det Særlige. Jeg er, som sagt, tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem for Odense har Ret, naar han siger, at det er et politisk Forslag, som her foreligger. Vi have jo set den Betragtning gjort gjældende: Nu staa de i Folkethinget paa den parlamentariske Opposition, men kræve dog Reformen paa forskjellige aandelige og materielle Omraader; de staa deroppe paa Selvsjælfretanken o. desl., men vi behøve ikke at tage alt dette op; vi have et Middel til at bryde den kompakte Sammenslutning. Dette tror jeg dog, naar jeg skal tale ganske oprigtigt, ikke, at man har. Jeg siger nu ikke, at de ærede parlamentariske Medlemmer af den parlamentariske Kommission ere udsatte for nogen Fare ved Brugen af dette Middel — det tror jeg ikke det Mindste om —, men jeg siger, at jeg har set fremsætte den politiske Betragtning: Disse Medlemmer af Oppositionen kunne ikke Andet end gaa med, naar vi behandle dem, jeg vil ikke sige ligesom, men å la den Maade, hvorpaa Grossererne behandle Drengene udenfor Børsen. Kastes der Skillingen i Grams, rives Drengene om dem, og naar vi nu kaste et materielt Forslag ud til Repræsentationen, et saadant Forslag, hvori der ligger et Stykke Bane i den og den Retning, et andet Stykke Bane for en anden Mands Dør, og naar vi endda love mere endnu — thi jeg har hørt sige, at man, naar man kun vilde stemme for Flertallets Forslag, ogsaa kunde faae en Bane — saa haabe vi, at Medlemmerne af Repræsentationen ville sætte alle andre Hensyn til Side for at opnaa det materielle Gode, vi tilbyde dem. Ja, det er nok Sandheden, maasse lidt mere nøgen, end man har prøvet den frem, men jeg fremsætter den aabent, saaledes ligger det i Situationen. Man har troet, at man ved et saadant Forslag som Flertallets vilde faae Repræsentationen til at gaa med sig; men jeg er overbevist om, at de ærede Forslagsstillere af dette politiske Forslag have taget fejl; jeg er overbevist om, at de, selv om de vandt saa Mange af den parlamentariske Opposition, at de kunde faae deres Forslag igjennem, dog ikke derfor vilde være i Stand til at forrykke den politiske Stilling, som er Flertallet givet efter Forholdene og efter dets fuldstændige Overensstemmelse med mindst de tre Fjerdedele af den danske Befolkning. Jeg tror altsaa, at de Herrer gjøre Regning uden Bært, men jeg tror med det ærede Medlem fra Odense, uden forøvrigt at dele hans Betragtninger, at det er et politisk Forslag, der her foreligger. — Hvad nu selve den foreliggende Byggeplan angaar, vil jeg dog hensille, om man ikke kunde søle sig opfordret til ogsaa at overveie andre Linier end dem, hvorom det hittede politiske Udvalg har

funnet samle et Flertal. Jeg vil saaledes hensille til det ærede Udvalg, om det ikke, hvis det faar Sagen tilbage igjen, hvad jeg haaber, vil overveie nogle enkelte andre Problemer, hvad der muligen ogsaa kunde forløse de ærede Medlemmer for Odense Amts 1ste Valgkreds og for Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (G. Koch og Scharling) med Lansen om paany til optage det hele Spørgsmaal om Udviklingen af vort Fjernbanevesen i de førstkommande 18 Aar; det er jo en stor Opgave. Det vilde være ønskeligt, om de vilde sige os, hvad de mene om de og de Linier, som hidtil have været projekterede, hvilke af dem de kunde ønske, og hvad der maasse fortrinnsvis kunde tale for Flertallets egne Linier. Der er saaledes en Linie, som har foreligget til Behandling for nogle Aar tilbage, nemlig Linien Frederiksberg—Helsing—Gilleleie. Man erkjendte da, at det kunde have Betydning i flere Retninger, ogsaa for Forbindelsen mellem Landsdelene, at faae en Linie til en isfri Havn paa Nordsjællands Kyst med Overfart derfra til Grenaa. Et andet Projekt er Linien Frederiksbund over Hornsherred til Holbæk; et tredje fra Slangerup over Frederiksbund til Hundersted Havn; et fjerde fra Thureby eller Rjøge over Storeheddinge til Faxe. Det er Fjernbanelinier, hvormed vi have beskæftiget os; lad os da faae at vide, hvad der siges om dem. En femte Linie er den fra Lundy til Præstø og en sjette fra Kallehave over Møen og Grønsund til Nykjøbing paa Falster. Det er Baner, hvis Hovedstrækninger have været optagne i tidligere Lovforslag; hvorfor kunne de ikke blive gennemførte? Hvad kan der siges for eller imod dem? Hvorfor nu kaste nye Baner ind og lægge andre, der tidligere have foreligget i Lovforslag, tilside. Jeg er nu kommen over paa Lolland-Falster, og der er ligeledes Spørgsmaalet om en Bane Nykjøbing—Gjedser; kan den ikke komme frem igjen? Det er jo et gammelt Spørgsmaal. En anden Linie, som ogsaa er overordentlig praktisk, er Linien Nykjøbing—Nysted eller Sætkjøbing—Nysted. Den er vistnok ogsaa meget tiltalende paa Grund af Overfarten til Norddysjland. Der har været fremsat ret tiltalende Projekter i den Retning, og Oplysninger desangaaende have foreligget os. Kunne vi ikke faae dette Spørgsmaal kritiseret af vor store parlamentariske Fjernbanekommission, som det hittede Flertal har gjort sig til ved sine Forslag? Jeg er nu kommen igjennem Sjælland og Lolland-Falster, men jeg har dog endnu et lille Ønske tilbage om en Linie, hvorpaa der arbeides stærkt fra den paagjældende Egns Side, nemlig fra Nørre-Åslev til Stubkjøbing Havn, hvilken ofte ligger isfri, medens Havnene ved Vordingborg og Stege ere tilfrosne, saaledes at denne Linie kunde have sin store Betydning for Forbindelsen med Lolland-Falster. Jeg har nu nævnt 9 Baner af dem, som det forekommer